

Nr 145.

Av herr **Andersson** i Stockholm, om *avskedsersättning åt förre tygarbetaren J. A. Österlund.*

F. d. tygarbetaren J. A. Österlund avskedades från sin anställning i samband med genomförande av 1925 års försvarsorganisation. Ehuru Österlund vid entledigandet av tygmästaren erhöll meddelande, att han i vederbörlig ordning skulle föreslås till avskedsersättning, har han ej erhållit sådan ersättning utan i stället tilldelats en i förhållande till avskedsersättningen obetydlig gratifikation. Som motivering har anförts, att Österlund på grund av olycksfall i arbete åtnjuter livränta. Denna motivering kan emellertid icke betraktas som hållbar, ty avskedsersättningen skulle utbetalas på grund av Österlunds avsked från anställningen och livräntan, som utgått även om han fått behålla anställningen, utgår på grund av tidigare irakat olycksfall. För denna av mig här uttalade uppfattning finner jag stöd i det beslut Kungl. Maj:t fattat ifråga om avskedsersättning åt en arbetare Tapper, som varit anställd på byggnadsdepartementet vid flottans varv i Stockholm. Denne tilldelades av Kungl. Maj:t avskedsersättning, ehuru han åtnjöt livränta. Livräntan ansågs i detta fall icke utgöra hinder för avskedsersättnings utbetalande och kan då givetvis ej utgöra hinder i förevarande fall.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna förre tygarbetaren Österlund rätt att uppbära avskedsersättning enligt de bestämmelser, som därom vid hans avskedande vore gällande, dock att från beloppet skall avräknas den summa Österlund uppburit i gratifikation.

Handlingar i ärendet överlämnas till vederbörande utskott.
Stockholm den 21 januari 1933.

Eloff Andersson.

